

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 4 frt.
Fél évre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.

Minden a lap szellemi részére vonatkozó közlemény, továbbá hívtetések, hirdetések, felhívásoknak ítéltetendők.

Szerkesztőség
1-6 tized 226-ik sz. n.

SZENTES ÉS VIDÉK

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI IPAR és GAZDÁSZATI HELYETEK

MEGJELEN MINDEN SZOMBATON.

Hirdetési árak:

hirdetés perior: egyzáró
hirdetés . . . 10 kr.
készenléti . . . 15 kr.
háromhónapos . . . 18 kr.
számtalán.

NYILTÉRÉS

minden sor 15 kr.

Bélyegjű minden egyes betűre külön jár.

Bírságmentesen levelet nem fogadjunk el. — Készenléti nem számít.

Szomorú állapotok!

A ki a legutóbbi időben — mióta a véderőtvényjavaslatot az országgyűlés tárgyalja — a napi lapokat olvassa, az igazi hazafit mélyen elszomorító eseményekről s állapotokról kénytelen értesülni.

Anélkül, hogy a véderőtvényjavaslatra vonatkozólag politikai fejtegetésbe bocsátkoznánk, mert az e lap körébe nem tartozik, szüksegesnek tartjuk éppen a mostani izgatott állapotról egyet mást elmondani, annyival is inkább, mert az az izgatottság hullámai esendős városunkat is érintették, sőt igen kedvező talajra akadtak.

Hogy mi haszna lesz az országunk ahból, ha a végzetes 25-ik § körül forgó vita a sok előjegyzett ellenzéki szónok által hónapokra húzódik s más fontos ügyek háttérbe szorulnak, nem tudjuk; azt sem tudjuk, vajjon mi válik nagyobb előnyére az ifjúságnak, ha titatésekkal tölti idejét, avagy ha feköteleességére, a tanulmányokra fordítja összes figyelmét; de azt már határozottan tudja mindenki, hogy igen szomorú állapot az, midőn a képviselőházban tetlegesség, insulatiók fordulnak elő, azon képviselőházban, melynek oly sérthetetlenek, oly tisztellett gerjesztőnek kellene lenni, mint egy templomnak!

Városunkba is eljutott a 25-ik § mozgalma. Arad sz. kir. város és Hajdu vármegye közönségeinek vármegyékhez intézett azon felhívása folytán, hogy a 25-ik § ügyében áttaluk a képviselőházhoz intézett feliratukat meggyük magáévá tegye s hasonló feliratot intézzen a törvényhozó testület felé. Alkotmányos korszakban élünk, tehát szabadságában áll minden polgárunk politikai véleményét akár magánkörben, akár gyűléseken nyilvánítani — de midőn a jogával valaki él, méltán elvárhatja, hogy véleménye s meggyőződéséről másoktól, kik talán ellenkezőt vallanak, ne insulitassák, hanem tiszteletben tartassák; ez oly elv, melynek igazságához a legkisebb kétely sem fér.

Városunkban is megindult volt a mozgalom a véderőtvényjavaslat 25-ik §-ának olyképeni módosítása érdekében, amint ezt Arad sz. kir. város és Hajdu vármegye felirataikban óhajtik. Senkinek sem jutott eszébe, de furcsa is lett volna, azok ellen támadást intézni, kik ezen mozgalom élén állottak, mert szabad országban, alkotmányos korban szabad gyűlekezni s politikai kérdésekben nyilatkozni. Azonkívül a „Szentesi Lap” szerkesztője, ki oly alkalmat nagyon jól tud felhasználni, lapjában kellőképen előkészítette a talajt, sőt a biztos diadal reményében már markában tartotta a győzelmet. Minthogy tudjuk, hogy egy helyi érdekű betlapnak — ha nem politikai — nem szabad politikai napikéreléssel foglalkozni, mi a 25-ik § mikénti elintézésében nem avatkozunk, mert hiszen azért választotta minden város és kerület a maga orsz. képviselőjét, hogy a választók nevében szóljon és cselekedjék, de meg a mi képviselőnk olyan, hogy szüksegtelen neki utasításokat adni, de nem is tartozik azokat elfogadni. Minthogy a 25-ik § ellen mozgalom a „Szentesi Lap” szerkesztője indította, nem esodálkozunk, hogy lapjában illetékellenl té engedett a politikai fejtegetésnek — az azonban az ő dolga. Az ellenkező vélemények megmérkőzés a vármegyei közgyűlésen s az állandó választmányi határozati javaslata elfogadása mellett a Sima F. és társai által beadott ellenjavaslat mellett.

Mi egyszerűen constátultuk műl számkunkban az eredményt anélkül, hogy akár az egyik, akár a másik pártot a maga meggyőződéséről kárhözattak volna, hiszen ki állítaná azt magáról, hogy kizárólag ő neki van a legjobb meggyőződése? Ragaszkodjék neki saját meggyőződéséhez, de ne kárhözattason mást azért, hogy más meggyőződésen van. A „Szentesi Lap” cikkirőja, természetesen a fölütli elkieseredésében, hogy az előre jövendült győzelem elmaradt, először is hivatalos preszóval vádolja a fő- és alispánt. Föl-

téve, hogy a fő- és alispán az állandó választmányi határozati javaslata érdekében valamit tettek, hát nem volt-e szabad nekik is párthíveket szerezni, mint a hogy azt a másik fél tette? Avagy lehet-e föltételezni, hogy oly vármegyei képviselők, mint Kiss Zsigmond, Fekete Márton, Balogh János, Szeder János bármily pressiónak lennének alávetve?

De a „Szentesi Lap” cikkirőja még tovább megy. Azt követeli, hogy a vármegyei tisztviselők úgy szavazzanak, hogy a vármegyei képviselőnek volna nyíre, mert ők adtak nekik kenyeret. Az ilyen logika föltét csak sajnálkozik lehet! Hát midőn a vármegyei képviselők egyik része az állandó választmány javaslata, másik része az ellenjavaslat mellett szavaz, hát akkor az a szegény tisztviselő melyik fél mellett szavazzon? A vármegyei tisztviselőket szeritünk a vármegyei képviselőket azért választják, hogy hivatalos teendőiket végezzék, de azt nem lehet sem szabad fölük követelni, hogy önálló gondolkodásról lemondva a választó közönség ize szerint szavazzanak, mert mint politikai jogokkal felruházott szabad polgárok szavazás dolgában épp oly függetlenek mint bárki más. Avagy az azon nyíltan bevallott pressio a cikkirő részéről, midőn a vármegyei tisztviselőket azzal akarja íjzsejtetni, hogy majd jövire egy tisztikarról kell gondoskodni, mely úgy fog szavazni, ahogy a képviselő uraknak tetszik? Lám, lám, a cikkirő is a képviselőket szabad pressiót gyakorolni a tiszti karra, de másnak nem! Nagyszerű logika!

Végül ugyanaz a lap egy gunyos versfőlet közöl, melyben az állandó választmány pártolói mamelukoknak és pecosivósnak vannak föltüntetve.

Jól mondta egy szónok a vármegyei gyűlésen, hogy volt idő, amidőn nemcsak zöld asztal mellett, hanem karddal felvezeve harcolt a luza jogait, hát nem közönyös rá nézve, mit tartalmaz a 25-ik §. Mi meg kíváncsiak vagyunk, vajjon hányan fogának gyegyert a hazáért azok közül, kik zöld asztal mellett és gyűléseken a hazafiságot oly fennen föltójtják!

Sorainkat azzal zárjuk be, hogy tiszteljük egymás meggyőződését, ne gyanúsítsuk, ne ítéljük el egymást, hiszen e legtisztább magyar vármegyében s ennek székhelyén egyetlen magyar polgárról sem lehet mondani, hogy hazáját veszélybe akarná dönteni.

Mi tiszteljük azon sok egyszerű, nagyobb iskolázottsággal nem bíró, de egyenesen, őszintén, hazafiasan gondolkodó polgárok meggyőződését; de viszont az a sok intelligens, nagyobb műveltséggel, tágabb látókörrel bíró s a politikai helyzetet sokkal jobban ismerő képviselő és tisztviselő, kik úgy felszólalásukkal mint szavazataikkal éppen az állandó javaslat mellett voltak, mert a képviselőház hazafiságban teljesen biznak, ugyanazon joggal követelhetik, hogy az ő meggyőződésük is tiszteletben tartassék. Ez a kölcsönös bizalom első és fötlapköve.

Csongrád vármegyei közgyűlése.

(Folytatás.)

A múlt héten megtartott megyei közgyűlés második napján nevezetes tárggy fölött folyt a vita, a midőn Arad város és Hajdu vármegye közönsége a véderőtvényjavaslat 14 és 25-ik §-ának megváltoztatása tárgyában az országgyűlési képviselőházhoz ítézett s pártolás végett Csongrád vármegyéhez is megküldött feliratait tárgyalás alá kerültek.

Az állandó választmány azon oknál fogva, mert a 14-ik § az országgyűlés által már le van tárgyalva s teljesen megnyugtató módosítással is van fogadva, az erre vonatkozó felirat intézését és pártolását meghaladótnak tekintí.

A mi pedig a 25-ik §-t illeti, minthogy e szakasz jelenleg tárgyalás alkalmával a kormány a legelsőből helyről jött felhat tiszti vizsgálóról kibocsátandó utasísi szerint a tiszti vizsgálóról fog történni, hogy az szabályzatban az elnökötől tartózkodó a tiszti vizsgáló önkéntesen az elnökötől tartózkodó a tiszti vizsgáló magyar nyelven ítéltetik le, mi által a felhívó nyelven alap ok megszűnt, teljesen megbízván az országgyűlés hazafiságban és bölcsességében kijelenti,

hogy nem kívánja használni felirati jogát s így Arad város és Hajdu vármegye közönségének feliratait tuloban veszi s fölöttük napirendre tér.

E határozati javaslat felolvasása és — minden fölül „el fogadjuk”, „nem fogadjuk el” kiáltások elhangzása után első felszóló volt Sima F. biz. tag, ki többször ismétlésekből álló bevezetés után azon következtetésre vont le, hogy habár a vármegyei felirati jogát a mai időben kicsinytelül szűkíték, mégis így fontos ügyben kell, hogy a megyék is emeljük szavukat. Ezután köbölték így folytatva beszédét a szőlő:

Miről van szó, tisztelt közgyűlés? Arról, hogy az egyes önkéntesen szolgálati ideje 2 évre meghosszabbítottatik azon este, ha a kötelező tiszti vizsgálatot nem nyelven az első év eltelte után letovni nem képesek, és a midőn a kormány a szolgálati ideje meghosszabbításával íly súlyos terhet akar róni a nemzet ifjúságának vállaira, egyszerűsöd kizárja, vagy minden este nehezíti a lehetőséget, hogy a kötelezővé lett tiszti vizsga a jövölt által letétehetősek, mert akarja törvénybe íktatni a magyar nemzet azon jogát, hogy az ifjúság a közös hadsergében a tiszti vizsgát saját állami nyelven tehesse le. És így ebben súlyos sérelmet van nemcsak az intelligen magyar fiataliságnak, hanem kiválképen a magyar nyelvek is.

Saját kormányuk, a magyar kormány megfelelőleg szűkített kötelezőségről, a magyar nyelvek érdekeit, a nemzetet e legvitásabb jogát és föltét kiemest nemhogy fontan ari s számára az államkormányzat minden ágában, tehát a hadsergében is igyekezzék az őt megjelölt helyet biztosítani s minden akadálytí szembem azt részre kiközíteni, hanem sorsát törvény helyett egy semmi törvényes érteklék nem bíró országgyűlési határozattal akarja kötni.

Iunen származott a nemzet közöleményének melő felhárózkodás, melynek hatása oiól hogy a kormány és annak pártja sem zárkózhatott el, mutajga azon közölemény, hogy a kormány szükseget látta az aggódo nemzetet megnyugtani. Így jött létre a Gajári-fel határozati javaslat, mely szerint a törvényhozas utasítja a kormányt, hassa oda, hogy a tiszti vizsgálat szervezőséről kibocsátandó rendelkezés felvetessék, hogy a magyar ifjak a tiszti vizsgát az emlelti tantárgyokból magyar nyelven is letétehesk.

Es mit értek el ezen határozati javaslatot? Talán megnyugdott a felhárózott közölemény, a nemzetnek megsértett önérete? — Koránt sem. — A törvényhozasnak nem az a feladata, hogy határozati javaslatokkal mavelegedjék, hanem hogy törvényt alkotson. Es a határozati javaslat nem is az az alkotmányos garancia, melyre a nemzet támaszkodhatik, hanem pusztán a mindenkor kormány jó indulatának, alkotmányos érzületének, mondhatnánk szeszélyének átengedett concessio, mely természeténél fogva az illető kormány idejében van körtve, míg annak távoztával az utódot nem körtve. Elobben a törvény föltételül parancsol, rendelkezik, s rendelkezésnek árnyépa mindenkire és századokon keresztül kihat; tehát határozati javaslat elfogadása által törvényt, plane elkerülhetetlenül szükséges törvényt valamint pótolni nem lehet, úgy ily törvények hiányát sem lehet feleltetni, és az ilyen határozati javaslat a nemzeti közérzület megnyugtására a legvalóabóbról sem alkalmas.

Ha egyszer törvény van alkotva, hogy a magyar ifju a tiszti vizsgát magyar nyelven teheti le, nem igyekezzek e a magyar ifjak ambicióval a hadsereg kötelekbe lepni e, ily el eléptájti keresni? Es nem azt nyerdnek-e, el, hogy az által, mert így szaporódnék a magyar ifjak száma a hadsergében, másrészt, mert azért, hogy az idegen nyelvű törzstisztek, hogy a magyar tisztek vizsgáján részt vehessenek, igyekeznék fognak a magyar nyelvet eltanulni és ezzel legbiztosabban közelednek a hadsereg nyelvében és érzelésben a magyar nemzethez és a magyar alkotmány szellemehez. Es ha ezt akarja, ezt akarja kell törvényhozas, törvényalkotásnak, nem pedig frázisokban, határozati javaslati utasításban. A nemzet jogát csak törvényvel lehet biztosítani, századokig tartani.

Ily körülmények között törvényhatóságunknak, mint az ország legmagyarabb vármegyének, fel kell emelni szavát, s ez által hazafias és erkölcsi támogatást kell nyújtani az országgyűlés azon részének, mely a nemzet jogos óhajából hetek óta oly pártalantú kitarót és felséges küzdelmet fejt ki a kormány és pártja merev magatartásával szemben.

Ezeknek előre bocsajtása után maga és elvtársai nevében és az állandó választmányi határozati javaslata ellenében határozati javaslatot nyújtott be, melyben indítványozza, hogy Csongrád megye kérelmezze a 25 §. oly módosítást, mely szerint az önkéntesen szolgáló csak egy évig tartson s a tiszti vizsgát a magyar önkéntesek minden tantárgyban magyar nyelven tehessék le. Ha pedig az országgyűlés képviselőihez az ony határozata, írjon fel ez Egyben Csongrád megye a förendi hához, hogy ez ne járjon a képviselőtestülettől határozatához.

Sima F. beszédje után a fősápn körülbelül így szól: Nem lehet egyáltalában szándékában ehöki helyről részletes polemikába bocsátkozni, mindamellett az ügyet annyira fontosnak tartja, hogy szüksegesnek látja az ügy állását előterjeszteni, amár jól tudja, hogy

De nemcsak mi tesszük meg, magtérzi a magyar nemzet kormányra, mely mindenkor alkotmányos alapokon, alkotmányos eszközökkel kormányozott. Nemzeti szellemmel valódi a kormányt és annak fejtését nem lehet, mert 10 év kormányása alatt teteltek, alkotmányos megbízhatóságot, hogy melyre huzás, mennyire magyar és adót a nemzet kezébe olyan isteni utókat, melyek a magyar államnak nyugalom és szellemi téren haladást biztosítanak. (Ejjen!)

T. közgyűlés! Ezeknek előre huzására után talán felesleges is megmondani, miszerint az állandó választmányi határozati javaslatot elfogadom, mielőtt azonban felszólalásomat megkezdem, engedjék meg, hogy a most heterojesztet felirattal javaslatom egy passzusra utaljak és ki fejezősere jutassam melő az adóknak (Hajjajj!)

T. közgyűlés! Az elfogadott, hogy ha talán Csongrád vármegye közönségének érdekeit nem fogadja el a képviselőház, akkor a vármegye felújítjon a földműveléshez, és ott szeressen érvényesíteni a közérdeket, nekünk, akik alkotmányos érdekeinket tartjuk magunkat, ilyen lépést nagyon meg kell fontolnunk. A magyar országgyűlési független szervezet, és amit elhatározunk a földművelés felé, abból törvény, mely mindenkihez teteszen, legyen nem fogunk hozni soha! Ugyan hova vezet az, hogy ha valakit az országgyűlés megfogja a székét nem törzsenek, hát bevadolgatja a parlamentet a törvényhozás más faktori előtt? Egy kisebbség bevadolja a nemzet több séget.

T. közgyűlés! Kérem önöket: erre a tőrre ne menjünk, partot saját képviselőtestületnek elvesszen a képviselőház, ahogy szerte emelkedett melletti polikáik érdekeinek elképzelni — ségnyednek — adoztat, én nem tudom, hogy mi eredményre lesz tudatosításunknak, de legyen bármilyen, arra kérem a közgyűlést, hogy a határozati javaslatunk ezen hamok pontját kő az indítványokat megfogadja, nem (Ejjen! ejjen!) Egyre, t. közgyűlés, ne felejtjük, hogy t. i.: a mostani tárgy oly fontos, hogy azt nem szabad puzátlan a szíve érdeklődésében, hanem az esz tanácsát is kell követni. A józan, higgadt elmélekedés azt tanácsolja, hogy a tárggyal nagyon fontosba járjunk el és ne engedjük magunkat érzelmeink által veszedelmes lejtőre ragadtatni. (Ejjen, ejjen! E fogadjuk az állandó választmányi javaslatot!) Törz Bndre Sina Ferenc határozati javaslata vedelmében Kics Zsigmond beszédevel polemizál, a közgyűlés meglehetősen figyelmetlenség közten.)

(Vége köv.)

Világlótyása

E rovatunkat, melynek elejét az országgyűlési tudósítás szokta képezni, mai számunkban kivételesen azon szomorú esettel kell kezdenünk, mely városunknak köztisztviselőben álló országgyűlési képviselőjét érte — s ez legjobban téríthetné észre a felbuzsult ellenzékét, hogy nem jó a felvált indult tanácsa után járni. A szomorú esetet a „Pesti Hírlap” szerint a következőkben közöljük:

Mikor az elős után Törz Kálmán kilépett a képviselőház kapuján, Tiszta miniszterelnök éppen akkor szallott be hivatalba a herkecsiba.

Egy csoport fiatal ember a miniszterelnök kocsija után iramodott a muzsukörök felé. Látnivaló volt, hogy a miniszterelnök, hacsak bőzafereket, valaminek inzulálti fogják. Közbenjáró kövek is repültek a kocsi felé. (Gyógygőrről állapot)

Törz mellett éppen Neményi Ambrus szabadelvű párti képviselő haladt el. Törz karfogta képviselő és elváltást a szokott jóindulatával így szólt hozzá:

Gyere, kerlek, yelen; legalább én is megmentek egy mamulok!

Igy haladtak át ketten a mélyretem során, a hol igazolt tömegek hullamoztak. Itt már híre járt, hogy Tiszta Kálmán kocsiját bevették, föl arzóztatták s a lovasrendőrség a legutolsó pillanatban, de még jókor érkezett arra, hogy a kocsi fölfordítását megakadályozza.

Törz Neményi a Szikszai fele vendéglőig kísérté el. Itt elhuzozott tőle, hogy az állott ül. Köztelek épületében levő lakásba menjen vissza.

Alig fordult azonban meg, mikor észrevette, hogy a függetlenség kör helyiségének közvetlen kapuja mellett egy csoport kucsmás egyetemi hallgató Pulszky Károly képviselő körül csoportosul s őt szalmazsáka.

Pulszky Károly erősen megállotta helyét — s nem akart onnan távozni a fenyegetésért. Az ifjúság azonban addig nem bántalmazta.

Törz Kálmán látva a fenyegető helyzetet, odament Pulszky Károly mellé s mivel már akkor tölönags támadt, Pulszky Károlyval szemben állott, hogy ne félközössen huzozza.

Ekkor azonban a tömegből ötös esett. Valaki leverte Törz Kálmán kalapját s ugyanakkor Pulszky Károly kalapja is megsérült.

Törz erre lehajolt, hogy kalapját fölvegye a földről. Ebben a pillanatban azonban valaki két ütést mért fejére, a mire éktelen zsvaj és tolakodás keletkezett. Pulszkyknak közben utat nyitott a Szikszaiya

A bántalmazott képviselő nem szédült el s kezdetben nem is vette észre, hogy meg van sebesítve.

Ekkor azonban heves verekedés támadt s Törz Kálmán már a függetlenség körbe vezető kapu alatt vette észre, hogy az egyetemi ifjúság egy fiatal urát bántalmaz.

— Üsd, verd le! Hogy merted Törz Kálmánt bántalmazni! Gyalázatos! Kutya! Ücsétek le! Stb. stb.

A fiatal ember (mindezen bizonytalant, a ki Törz Kálmánt bántalmazta) csufosan összeverték. Még a fejét is odaverték a falhoz s mint később kiderült, a lábán egy botbeli törrel megsebesítették.

Az összevert fiatal embert maga Törz Kálmán szabódította ki a támulók körmei közül. Széled kőnyögéssere elhucsjátották.

Csak ekkor vette észre Törz is, hogy a nyakán valami meleg fut végig. Olanyut s keze tele lett vérrrel.

A rajta ejtett seb könnyű természetű. A koponya hátsó részén egy centiméterrel valamivel nagyobb borszakadástól áll, mely kezdetben hevesen vérzett.

Ottthon kellő kimélettel adta elő az esetet a mit sem sejtő nejeinek. Itt aztán ellátták a sábet karbolos kötéssel, ugy, hogy minden akadály nélkül fogadhatta a csakhamar megindult részvételgátásokat.

Azt az embert, a ki Törz Kálmánt bántalmazta s a kit az ifjúság ezért csakma szétéptett, Kasztl Józsefnek hívják. Hír szerint dijak. A földhöz ifjúság szörnyűségeben bánt el vele. Fejé bezuaták, homlokán vagott seb van, mely meglehetősen súlyos, jobb lábszárát pedig stilettel szurták meg Arcát teljesen elöntötte a vér, rutajja össze volt tépve, — valóban szánalomra méltó nézett ki a szerencsétlen, mikor végre kivették a tömeg kezéből. Bevittek egy közeli házba s a megérkezett mentők bekötözték sebeit s lakására szállították.

Öszinte sajnálkozásunknak adunk kifjuzést a fölött, hogy városunk országgyűlési képviselőjét oly baleset érte. De ezzel kapcsolatban azt is közölhetjük, hogy az ellenzék képviselői s szomorú eseten okulva belátták, hogy nem jó lesz véletlelég vinni a dolgot, elhatározták, hogy lemondanak szólási jogokról s nem tartóztatják fel beszédeikkel a véderőtörvényjavaslat 25-ik §-ának módosított pontját s a szavazás fölötte valószínűleg na fog megtörténni.

MEGHÍVÓ.

A szentesi ipartestület az évi április hó 2-án délelőtti 10 órákor a csizmadia ipartársulat hibában rendez évi közgyűlést tart, melyre az ipartestületi tagok meghívotnak.

A közgyűlés tárggyai:

- 1) Előző évi jelentés az 1888 ik évről.
- 2) Számvételei jelentés az 1888. évi számadás és pénztár vizsgálatáról; ennek esetleges felülvizsgálatára nézve üldöttség kinevezése.
- 3) Az 1889. évi költségvetés megállapítása.
- 4) A csizmadia ipartársulat ajánlata a cölház át engedése és a csizmadia szakosztály megalakítása tárgyában.
- 5) Esztleges indítvány tárgyalása, melyek a közgyűlést megelőzőleg 10 tag aláírásával előtva március hó 28-ik napjáig az elnökséghez irásosan beadandók.
- 6) Harmadik előjárású tag választása és pedig szavazni lehet 3 asztalos, 5 csizmadia, 2 hozgár, 2 cipész, 1 kádár, 1 kalapos, 2 kovács, 4 szabó, 1 timár, 1 ács, 1 kőműves, 1 szíjgyártó, 1 szűcs és 4 más iparigazt gyakorló olyan ipartestületi tagra, ki leg alább 3 év óta a város belterületén mint önálló iparos működik. — Ugyanez alkalommal választandó meg az ipartestületi elnök és 3 zsinámvész.

Szentes, 1889. március 19. é.

Balázsovits Norbert,
elnök.
Szakál Mihály,
jegyző.

HIREK.

— A kaszinó felolvasó estélyén nagy esodálkozás sok vették észre, hogy a terem csak félig felt meg. A farsangi sok mulatozás után érthető volna e körülmény, ha a kaszinó rendes táncmulatóságot rendez, de hogy felolvasó estén, a melyen közönségünk kedvence írja s előadója olvasott fel, és az azt követő táncmulatóságon, a mely a kaszinói táncmulatóságon emberemlékezet óta ismert kedveléségyen folytán szintén ilyennek ígérkezett — oly kevesen jelennek meg, az a hangzatosított panaszok teljes ellentétben áll. A kik ott voltak, azok bizonyára teljes meglepődéssel távoztak az est miúdtól részéről. A dalgyleteknél szeri kitűnő szerepelés, dr. Fló Lajos urnak jóízű, humoros felolvasása, és Papp Lajos urnak megható szavazata a legkényesebb igényekhez is kielégítette. — Az a néhány párból álló táncoló társaság pedig s különösen annak a reggeli 4 óráig kitartó része, a tőnapelőtti mulatóságot az ideai táncmulatóságot legkedvesebből fogja emlegetni. A jelen volt nők: dr. Csató Zsigmondné, Dóza Béláné, dr. Ecséri Lajosné, Fekete Mártonné, Főző Józsefné, Garay Jánosné, Kálmán Jánosné, Kiss Szilárdné, Kiss Zsigmondné, Kovács Jánosné, dr. Mátyéfi Ferencné, Nagy Ferencné, Nagy Imréné, Öndy Gézáné, dr. Reiss Sománer, Péter Györgyné, Ruppess Györgyné, dr. Schlesinger Károlyné, Szalay Istvánné, Szűcs Dánielné, Szűcs Jánosné, Főző Jolán, Garay Hermin, Kálmán Juliska, Kovács nővérek, Nagy Vilma, Nagy Irén, Szűcs nővérek.

— **Nevezetessébb vármegyei közgyűlési határozatok.** Minthogy a legutóbbi felolvasó vármegyei közgyűlésen elmondott nagyobb beszédek lapunk terit teljesen igénybe veszik, a mir lapunk mult számban közléltem töl a hozott határozatokat röviden itt ismeretjük. Szentes város képviselőtestületének Juhász János bírtoknyelvitartóra vonatkozólag hozott határozata érdemleges elintézését nem nyert, amennyiben Sina Ferenc indítványára elhatározottat, hogy a felterjesztett határozat annak kiderítésére céljából, vajjon az a kiadott szövegében teljesen hite és e, a város közönségének visszatadott. Ugy halljuk, hogy ezen határozat ellen egy a vármegyei tiszti ügyész, mint a felebezzé városi képviselő a belügyminiszteriumhoz fognak felebezzni. Szentes város azon határozata, melyszerint a tanács javaslatának mellőzésével elhatározottat, hogy a II od algyűzői állás nem rendezésültek, feloldottat s a város közönsége újabb határozathozatalra utasítottat. Szintén feloldottat a város azon határozata is, mely az ártéri községek beszedésére egy ellenőr nélküli pénztári hivatal rendezéséről rendelt meg s felhivottat a város, hogy az ártéri kiróváros kikénti beszédeit tárggyazó törvényjavaslat törvényre emlekedésig az ügyre vonatkozó érdemleges határozatokat meglőzoztat fűggesse fel a s meglőzoztat a szükség kívánva, addig a hajón ideiglenes intézkedés által szentesen. A Kővárosban felülforduló Matyas király szoborának pénzbeli gyűjtés eszközése határozatot elő, 100 forint utalványozott. — **Köztörvényes eljárási módok utalványozott.**

— **Patrovics Soma.** A helybeli ág. ev. lelkész a mult vasárnapon megtartott esztől közgyűlésen egy hangulatos válszátartot meg esztől válszátartóit tagnak. Teljít jóvéleményűen beteljesedett.

— **Koszorú táncvirágom.** A helybeli csizmadia iparos ifjúság E. évi április 22-én azud husvét második napján a Kaszál vendéglőben koszorú táncvirágom rendez, melynek tiszta jóvedelme a helybeli iparos ifjúsági egylet javára fog esni. A koszorú Kiss Juszti fogja felajánlani.

— **Március 25-ét** — tekintve a mostani politikai hangulatot — a helybeli tőrás körökben a szokottnál nagyobb számú polgárok jelenléteben ünneplétek meg a helybeli tőrás körök, melyeknek elnökei kötelességük megfelelőleg alkalmi beszédet mondotak. Nem akarjuk részletezni a dolgot, legyen elég annyit megemlíteni, hogy nem volt hiány diétikában, melyeknek egyéb célja nem lehetett, mint a hazafias érzelmek újra ébresztése és a nagy nap megünneplése.

— **Szövetkezeti közgyűlés.** A helybeli kölesznös segélyös szövetkezet (gyusztó egylet) mult vasárnap tartotta meg évi rendez közgyűlést, melyen Balázsovits Norbert igazgató kimentő jelentést tett egy a felolvasó utolsó évről, mint az első három évről. A közgyűlés helyben hagyván a mérleget és az igazgatótanács által proponált alapszámnyelidőstítést, megjellette a választást, melynek eredménye a következő: igazgatóvá megválasztott Balázsovits Norbert, aligazgatóvá dr. Mátyéfi Ferenc, igazgatótanácsosokká: Kopaszky János, Köber Mihály, Szőke István, Móc Kálmán, Kádár Imre, Bajer Lajos, Kanász N. Antal, Sarkadi N. Lajos, Nyír Gyula, Lakos Károly, Korhuyi Béla, dr. Csató Kálmán; felügyelő biz. tagokká: Sals Lajos, Török Irén, ifjú Vecseri Sándor, dr. Mátyéfi Pál, D. Kovács Ferenc. Nevezettek a megválasztást el is fogadták.

— **Művelődési előadást** rendez újból a helybeli iparos ifjúsági egyesület, még pedig e hó 31-én a csizmadia ipartársulat nagyereményben. Csakugyan esímerést érdemelnek ifjaink buzgólkodásukért, és esímerést pedig abból fog állni, ha a közönségünk törekvésüket kellőképpen méltányolni fogja. Az előadást — mint rendezes — tánc követi.

— **Uj dalárdá.** Buzgólkoló iparos ifjaink arra törekzenek, hogy megalakíthassanak oly dalárdát, amilyen egykor az iparos ifjúsági egylet körében működött. A kelő szám ugyan van, csak az a kérdés, vajjon lesz e kelőképpen képviselő minden hang.

— **Gazdasági iskolának ügyében** a debreceni gazd. iskola igazgatója e hét végén eléggé részletes programot küldött városunk iskoláskéhez. Legközelebb e tárggyról bővebb értesítést nyújtunk.

— **Vasutunk folytatása** ügyében a mult számunkban közölt fontos cikksorozatot jövő számunkban folytatjuk.

— **Karzati ünnötés.** Midőn Csongrádmegye közgyűlésén a végzetes 25. § fölött folyt a vita, a karzaton levő publikum tüntetni vágyó része homi „abzug” és „hoch” kiáltásokkal igyekezett prossiót gyakorolni. Ugy tudjuk, hogy sokan restelték a főispán figyelemzött felszólalást, mert sok intelligens ember csak a kivánságos vezetélet oia, nem pedig a tüntetés vágy. Mintha bizony tüntetésre lehetne a hazát megmenteni!

— **Tavaszi országos vásárunk** f. évi április 20., 22. és 23. ún lesz megtartva, még pedig husvét szombatján a baronvásári, a husvét ünnep első napján székessé, második és harmadik napján pedig lesz a rakóti vásár. Előre mondhatjuk, hogy a vásár nem sokat fog éri.

— **Biharmegye és H.-M. vásárhely** város a véderőtörvényjavaslat 25 ik §-a vonatkozólag épp ugy nyilatkozott mint Csongrádvármegye, amennyiben ők is teljesen megbiznak a képviselőház tevékenységét által hozandó határozatba — tehát nem dobozhának, mert nem féltik a hazát semmiféle veszélytől.

— **Kovács Pál** ügyében az újonnan megindítandó vizsgálatnál Deák Péternek szabhatók törvényeszeki bíró vád megírása, ki e végből a jövő héten városunkba érkezik.

— **Övatojunk a repülő ügyöknöktől.** A remőli közölny némi közözet egy Weisz Mór alias Weisz Márton névi varrogéputatóz, ki a vidéken többféle sok hiszékeny iparos esztől besznapt, kitől eléggé néven valaminé más utasítvány pénzezt eszt ki, de egyéb ezeknek sem kitőlőt. Az ismeretlen utazó ügyöknöktől óvakodni kell!

